

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2025/8

Karar Sayısı : 2025/125

Karar Tarihi : 3/6/2025

R.G. Tarih – Sayı : 11/8/2025 - 32983

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Mudurnu Asliye Ceza Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun;

A. 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin,

B. 86. maddesine 31/3/2005 tarihli ve 5328 sayılı Kanun’un 4. maddesiyle eklenen (2) numaralı fıkranın,

C. 86. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

Ç. 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin,

Anayasa’nın 2., 13., 17. ve 19. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine karar verilmesi talebidir.

OLAY: Silahla tehdit suçundan açılan davada itiraz konusu kuralların Anayasa’ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptalleri için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKÜMLERİ

Kanun’un itiraz konusu kuralların da yer aldığı;

1. 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı şöyledir;

“(1) Ceza kanunlarının uygulanmasında;

...

f) Silah deyiminden;

1. Ateşli silahlar,

2. Patlayıcı maddeler,

3. Saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet,

4. Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler,

5. Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler,

...

anlaşılır.”

2. 86. maddesi şöyledir:

“Kasten yaralama

Madde 86- (1) Kasten başkasının vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) (Ek fıkra: 31/3/2005 – 5328/4 md.) Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbî müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması hâlinde, mağdurun şikâyeti üzerine, dört aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur. (Ek cümle: 12/5/2022-7406/3 md.) Suçun kadına karşı işlenmesi hâlinde cezanın alt sınırı altı aydan az olamaz.

(3) Kasten yaralama suçunun;

- a) Üstsoya, altsoya, eşe, boşandığı eşe veya kardeşe karşı,
- b) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,
- c) Kişinin yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle,
- d) Kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

e) Silahla,

f) (Ek: 14/4/2020-7242/11 md.) Canavarca hisle,

İşlenmesi halinde, şikâyet aranmaksızın, verilecek ceza yarı oranında, (f) bendi bakımından ise bir kat artırılır.”

3. 106. maddesi şöyledir:

“Tehdit

Madde 106- (1) Bir başkasını, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden bahisle tehdit eden kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. (Ek cümle: 12/5/2022-7406/6 md.) Bu suçun kadına karşı işlenmesi hâlinde cezanın alt sınırı dokuz aydan az olamaz. Malvarlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından veya sair bir kötülük edeceğinden bahisle tehditte ise, mağdurun şikâyeti üzerine, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

(2) Tehdidin;

a) Silahla,

- b) Kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle,
- c) Birden fazla kişi tarafından birlikte,
- d) Var olan veya var sayılan suç örgütlerinin oluşturdukları korkutucu güçten yararlanılarak,

İşlenmesi halinde, fail hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Tehdit amacıyla kasten öldürme, kasten yaralama veya malvarlığına zarar verme suçunun işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı ceza verilir.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Hasan Tahsin GÖKCAN, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 16/1/2025 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle uygulanacak kural ve sınırlama sorunları görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptalleri için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

3. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme 5237 sayılı Kanun'un 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin, 86. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin ve 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin iptallerini talep etmiştir.

4. Bakılmakta olan davanın sanığın eşi olan mağdura “*seni öldürürüm*” diyerek ve aynı zamanda elindeki silahın kabza kısmını doğrultmak suretiyle mağdurun üzerine yürüdüğü iddiası üzerine anılan Kanun'un 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendine göre silahla tehdit suçundan açıldığı, mahkemece eşe karşı silahla kasten yaralama suçu ve nitelikli hâllerinin düzenlendiği Kanun'un 86. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile (3) numaralı fıkrasının (a) ve (e) bentlerinin davada uygulanma ihtimaline binaen sanığa ek savunma hakkının verildiği anlaşılmaktadır.

5. Bakılmakta olan davanın konusu gözetildiğinde Kanun'un 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin (2) ve (5) numaralı alt bentlerinin mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma imkânının bulunmadığı açıktır. Bu itibarla anılan alt bentlere yönelik başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir.

6. Ayrıca söz konusu bendin kalan kısmı bakılmakta olan davada uygulanma imkânı olan (1), (3) ve (4) numaralı alt bentlerin yanı sıra uygulanma imkânı olmayan (2) ve (5) numaralı alt bentler yönünden de geçerli, ortak kural niteliğindedir. Dolayısıyla bakılmakta olan davanın konusu gözetilerek bendin kalan kısmının esasına ilişkin incelemenin bendin (1), (3) ve (4) numaralı alt bentleri ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

7. Öte yandan Anayasa'nın “*Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi*” başlıklı 152. maddesinin dördüncü fıkrasında “*Anayasa Mahkemesinin işin esasına girerek verdiği red kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından sonra on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla tekrar başvuruda bulunulamaz.*” denilmiştir.

8. 6216 sayılı Kanun'un "*Başvuruya engel durumlar*" başlığını taşıyan 41. maddesinin (1) numaralı fıkrasında da "*Mahkemenin işin esasına girerek verdiği ret kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından itibaren on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla itiraz başvurusu yapılamaz.*" hükmüne yer verilmiştir.

9. 5237 sayılı Kanun'un 86. maddesinin (2) numaralı fıkrasının itiraz konusu ikinci cümlesine yönelik iptal talebi Anayasa Mahkemesinin 5/1/2023 tarihli ve E.2022/117, K.2023/4 sayılı kararıyla reddedilmiş ve bu karar 15/2/2023 tarihli ve 32105 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır. Buna göre 15/2/2023 tarihinden başlayarak geçmesi gereken on yıllık süre henüz dolmamıştır. Bu itibarla anılan fıkranın itiraz konusu ikinci cümlesine yönelik başvurunun Anayasa'nın 152. maddesi ve 6216 sayılı Kanun'un 41. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince reddi gerekir.

10. Açıklanan nedenlerle 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun;

A. 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin;

1. (2) ve (5) numaralı alt bentlerinin itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma imkânı bulunmadığından bu alt bentlere ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

2. Kalan kısmının esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin (1), (3) ve (4) numaralı alt bentler ile sınırlı olarak yapılmasına,

B. 1. 86. maddesine 31/3/2005 tarihli ve 5328 sayılı Kanun'un 4. maddesiyle eklenen;

a. (2) numaralı fıkranın birinci cümlesinin esasının incelenmesine,

b. (2) numaralı fıkraya 12/5/2022 tarihli ve 7406 sayılı Kanun'un 3. maddesiyle eklenen ikinci cümleye yönelik başvurunun Anayasa'nın 152. maddesinin dördüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 41. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince REDDİNE,

2. 86. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin esasının incelenmesine,

C. 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin esasının incelenmesine,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

11. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Mehmet AKTEPE tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükümleri, dayanan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Genel Açıklama

12. Hukuk sistemimizde özgürlüğü bağlayıcı nitelikte hapis ve mal varlığına yönelik adli para cezası olmak üzere iki farklı türde adli ceza öngörülmüştür. Bir suç karşılığında yalnızca hapis ya da adli para cezasının öngörüldüğü suçlar olduğu gibi anılan yaptırımların seçimlik olarak veya birlikte düzenlendiği suçlar da bulunmaktadır. Cezaların yanı sıra failin tehlikeliliği esasına dayanan ve failin ıslahının sağlanarak topluma kazandırılmasını ve bu suretle toplumun korunmasını amaçlayan güvenlik tedbirleri de bulunmaktadır (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 3).

13. Ceza hukukunda, suç olan eylemleri önlemenin önde gelen araçlarından biri, ceza yaptırımlarıdır (AYM, E.1990/17, K.1990/23, 20/9/1990). Bu bağlamda ceza sistemi açıklanırken cezaların belirlenmesi ve bireyselleştirilmesi konularının da ele alınması gerekir (AYM, E.1971/2, K.1971/36, 6/4/1971). Cezanın belirlenmesi iki aşamadan oluşmaktadır. Birinci aşama kanun koyucu tarafından suç karşılığı olarak öngörülen cezanın belirlendiği soyut belirleme aşaması, ikincisi ise suçun işlenmesinden sonra yargılama makamı tarafından suçlu hakkında hükmedilecek olan cezanın somut olarak tespit edildiği aşamadır (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 4).

14. Cezanın soyut belirlenme aşaması da ikiye ayrılmaktadır. Soyut genel belirleme olarak isimlendirilen birinci aşamada kanun koyucu, cezaların türleri ve ağırlıklarına dair genel bir sistem belirlemekte ve ilkeler ortaya koymaktadır. Soyut özel belirleme olarak isimlendirilen ikinci aşamada ise belirlenen genel ilkeler ışığında her bir suç için hangi tür ve ağırlıkta ceza verileceği tespit edilmektedir. Cezanın soyut özel belirlenmesi aşamasında kanun koyucu tarafından sabit cezalar, alternatifli veya birlikte cezalar, alt ve/veya üst sınırlı (basamaklı) cezalar öngörülmüştür (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 5).

15. Suçun işlenmesinden sonra ortaya çıkan somut belirleme aşamasında, hâkim öncelikle suçluluğunu tespit ettiği failin eyleminin hukuki nitelendirmesini yapmaktadır. Hukuki nitelendirmenin ardından hâkim, suç türü için kanunda birden fazla ceza türünün öngörüldüğü durumlarda uygun cezayı seçer ve 5237 sayılı Kanun'un 61. maddesinin (1) numaralı fıkrasında belirtilen hususları gözeterek suç için öngörülen cezanın alt ve üst sınırları arasında temel cezayı belirler. Bu suretle belirlenen temel ceza üzerinden anılan maddenin (2) numaralı fıkrası uyarınca suçun olası kasıtlı ya da bilinçli taksirle işlendiği durumlarda indirim veya artırım yapılır. Maddenin (4) numaralı fıkrasına göre bir suçun temel şekline nazaran daha ağır veya daha az cezayı gerektiren birden fazla nitelikli hâlin gerçekleşmesi durumunda; temel cezada önce artırma sonra indirim yapılır. Söz konusu fıkralara göre tespit edilecek ceza üzerinden (5) numaralı fıkra uyarınca sırasıyla teşebbüs, iştirak, zincirleme suç, haksız tahrik, yaş küçüklüğü, akıl hastalığı ve cezada indirim yapılmasını gerektiren şahsi sebeplere ilişkin hükümler ile takdiri indirim nedenleri uygulanarak sonuç ceza belirlenmektedir (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 6).

16. Maddenin (1) numaralı fıkrasına göre temel cezanın belirlenmesinde gözönünde tutulacak sınırlı sayıdaki ölçütler; suçun işleniş biçimi, suçun işlenmesinde kullanılan araçlar, suçun işlendiği zaman ve yer, suçun konusunun önem ve değeri, meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığı, failin kast veya taksire dayalı kusurunun ağırlığı ile failin güttüğü amaç ve saiktir. (3) numaralı fıkra uyarınca (1) numaralı fıkroda belirtilen hususların suçun unsurunu oluşturduğu hâllerde, bunlar temel cezanın belirlenmesinde ayrıca gözönünde bulundurulmayacaktır (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 7).

17. Diğer yandan Yargıtay kararlarında da belirtildiği üzere Kanun'un 3. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki “*Suç işleyen kişi hakkında işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı ceza ve güvenlik tedbirine hükmolunur*” şeklindeki hüküm uyarınca işlenen fiil ile hükmolunan ceza ve güvenlik tedbirleri arasında *orantı* bulunması gerekmektedir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. Yargıtay Ceza Genel Kurulu, E.2018 [Kapatılan]/14-584, K.2022/683, 2/11/2022).

18. Temel cezanın belirlenmesinden farklı olarak tespit edilen cezanın -amacı da gözetilerek- failin kişiliğine uydurulması cezanın bireyselleştirilmesidir. Cezanın bireyselleştirilmesi; yasama, yargılama ve idari (infaz aşamasında) olmak üzere üç farklı aşamada gerçekleşmektedir. 62. madde uyarınca hâkim tarafından uygulanan takdiri indirim, 50. maddeye göre cezanın seçenek yaptırımlara çevrilmesi, 51. madde uyarınca cezanın ertelenmesi cezanın yargılama aşamasında bireyselleştirilmesine örnek olarak gösterilebilir (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 9).

B. Anlam ve Kapsam

19. 5237 sayılı Kanun'un 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinde ceza kanunlarının uygulanmasında *silah* deyiminden ne anlaşılması gerektiğine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

20. Anılan bendin itiraz konusu (1), (3) ve (4) numaralı alt bentlerinde ateşli silahlar, saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet ile saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler silah olarak tanımlanmıştır.

21. Ceza kanunlarında düzenlenen tüm hükümleri kapsayacak şekilde yapılan söz konusu tanıma göre silah kavramından ne anlaşılması gerektiği suç tiplerine göre de değişebilmektedir. Ayrıca anılan Kanun'da düzenlenen birçok suçta silah, suçun unsuru, nitelikli hâli veya ağırlaştırıcı nedeni olarak kabul edilmektedir.

22. Kasten yaralama suçu Kanun'un 86. maddesinin (1) numaralı fıkrasında düzenlenmiş olup söz konusu fıkra bu suçun failinin bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılacağı öngörülmüştür. Anılan maddenin (2) numaralı fıkrasının itiraz konusu birinci cümlesine göre kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması hâlinde, mağdurun şikâyeti üzerine dört aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasına hükmolunacaktır.

23. Maddenin (3) numaralı fıkrasında ise kasten yaralama suçunun nitelikli hâlleri düzenlenmiş, anılan fıkranın itiraz konusu (e) bendindeki suçun silahla işlenmesi hâli de bu kapsamda düzenlenmiştir. Fıkra ayrıca suçun işlenmesinde söz konusu hâllerin varlığında şikâyet aranmaksızın verilecek cezanın artırılacağı düzenlenmiştir.

24. Tehdit suçunun düzenlendiği 106. maddenin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde de bir başkasını, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden bahisle tehdit eden kişinin altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılacağı; üçüncü cümlesinde ise mal varlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından veya sair bir kötülük edeceğinden bahisle tehdit eden kişinin ise mağdurun şikâyeti üzerine altı aya kadar hapis veya adli para cezasıyla cezalandırılacağı öngörülmüştür.

25. Anılan maddenin (2) numaralı fıkrasının (a) ile (d) bentlerinde ise tehdit suçunun nitelikli hâlleri sayılarak tehdidin silahla, kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle, birden fazla kişi tarafından birlikte, var olan veya var sayılan suç örgütlerinin oluşturdukları korkutucu güçten yararlanılarak işlenmesi hâlinde fail hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağı belirtilmiştir. Söz konusu fıkranın (a) bendindeki suçun silahla işlenmesi hâli itiraz konusu son kuralı oluşturmaktadır.

26. Bu itibarla 86. maddenin (3) numaralı fıkrasının (e) bendi ile 106. maddenin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde yaralama ve tehdit suçlarının silahla işlenmesinin anılan suçların ağırlaştırıcı nedeni olarak düzenlendiği, söz konusu hâlin varlığının anılan suçların hukuki niteliğini değiştirmede ancak verilecek cezaların miktarının artırılmasına etki ettiği anlaşılmaktadır.

C. İtirazın Gerekçesi

27. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kurallarda silah kavramının tanımının belirsiz olduğu, silahla tehdit eyleminde bulunan bir kişinin silahla yaralama sonucu mağdurun vücuduna zarar veren kişiden daha fazla ceza almasının suç ve ceza dengesini bozduğu, hakkaniyete ve adalete

aykırı sonuçlar meydana getirdiği belirtilerek kuralların Anayasa'nın 2., 13., 17. ve 19. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Ç. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

1. Kanun'un 6. Maddesinin (1) Numaralı Fıkrasının (f) Bendinin (1), (3) ve (4) Numaralı Alt Bentlerinin İncelenmesi

28. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kurallar, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 38. maddesi yönünden incelenmiştir.

29. Anayasa'nın 38. maddesinin birinci fıkrasında “*Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez*” denilerek suçun kanuniliği; üçüncü fıkrasında da “*Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur*” denilerek cezanın kanuniliği ilkesi güvence altına alınmıştır.

30. Anayasa'nın anılan maddesinde yer alan *suçta ve cezada kanunilik* ilkesi uyarınca hangi fiillerin yasaklandığının ve bu yasak fiillere verilecek cezaların hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak açıklıkta, anlaşılır ve sınırları belirli olarak kanunda gösterilmesi gerekmektedir. Kişilerin yasak fiilleri önceden bilmeleri düşüncesine dayanan bu ilkeyle temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması amaçlanmaktadır (AYM, E.2020/16, K.2020/33, 25/6/2020, § 15).

31. Suçta ve cezada kanunilik ilkesi Anayasa'nın 13. maddesinde ifade edilen temel hak ve özgürlüklerin ancak kanunla sınırlanabileceğine ilişkin kuralın suç ve cezalar yönünden özel düzenlemesi olarak değerlendirilebilir. Suçta ve cezada kanunilik ilkesi, cezalandırmanın temel haklara etkisinden kaynaklanan önemi nedeniyle zaman içinde bir ceza hukuku kavramı olarak alt ilkeler de içerecek şekilde gelişmiştir (AYM, E.2019/9, K.2019/27, 11/4/2019, § 15). Dolayısıyla suç ve cezada kanunilik ilkesi açısından da temel hakları sınırlayan kanunun şeklen var olması yeterli olmayıp yasal kuralların keyfiliğe izin vermeyecek şekilde belirli ve öngörülebilir nitelikte olması gerekir.

32. Ceza hukuku; toplumun kültür ve uygarlık düzeyi, sosyal ve ekonomik yaşantısıyla ilgili olduğundan suç ve suçlulukla mücadele amacıyla ceza ve ceza muhakemesi alanında sistem tercihinde bulunulması devletin ceza siyasetiyle ilgilidir. Bu bağlamda hukuk devletinde ceza hukukuna ilişkin düzenlemeler bakımından kanun koyucu; Anayasa'nın temel ilkelerine bağlı kalmak koşuluyla toplumda belli eylemlerin suç sayılıp sayılmaması, suç sayıldıkları takdirde hangi çeşit ve ölçüde ceza yaptırımları veya ceza yaptırımına seçenek yaptırımlarla karşılanacağı, hangi hâl ve hareketlerin ağırlaştırıcı ya da hafifletici öge olarak kabul edileceği gibi konularda takdir yetkisine sahiptir (AYM, E.2005/79, K.2009/38, 5/3/2009; E.2017/179, K.2018/106, 8/11/2018, § 13). Kanun koyucunun bu konudaki tercih ve takdirinin yerindeliliğinin incelenmesi anayasal denetimin kapsamı dışında kalmaktadır (AYM, E.2017/170, K.2018/77, 5/7/2018, § 12).

33. İtiraz konusu kuralların şekli anlamda kanun hükmü ve erişilebilir nitelikte olduğu açıktır. Bununla birlikte kuralın belirli olduğunun söylenebilmesi için uygulanmasıyla ortaya çıkacak sonuçlar da öngörülebilir olmalıdır. Bu itibarla kuralın kamu otoritelerinin Anayasa ile korunan temel haklara yönelik keyfi müdahalelerine karşı koruyucu önlem içerip içermediğinin de belirlenmesi gerekir (benzer yönde değerlendirme için bkz. AYM, E.2023/132, K.2023/183, 26/10/2023, § 27).

34. Ceza kanunlarının uygulanmasında *silah* deyiminden ne anlaşılması gerektiğiyle ilgili düzenleme içeren 5237 sayılı Kanun'un 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin itiraz

konusu (1) numaralı alt bendinde yer alan ateşli silahla ilgili olarak söz konusu Kanun'da herhangi bir tanım yapılmamış ise de Türkçe Sözlük'te ateşli silah, patlayıcı madde aracı ile mermi atan top, tüfek vb. silah şeklinde tanımlanmıştır. Anılan fıkranın itiraz konusu (3) numaralı alt bendinde münhasıran saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılan kesici delici veya bereleyici nitelikteki her çeşit alet ile itiraz konusu (4) numaralı alt bentte fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olmak şartıyla her nesne, saldırı ve savunma amacıyla imal edilip edilmediğine ve hangi amaçla yapılmış olduğuna bakmaksızın silah kapsamına alınmıştır.

35. Kanun koyucu kurallarla, ceza kanunlarının çeşitli maddelerinde yer alan silah kavramını objektif ölçütleri de içerecek şekilde genel olarak tanımlamak suretiyle söz konusu kavramın her somut olay koşullarında yorumlanarak suçta kullanılan nesnelerin silah niteliğinde olup olmadığının belirlenebilmesini ve böylece söz konusu kavrama yer veren normun olayda kolaylıkla uygulanabilmesini amaçladığı anlaşılmaktadır. Silah kavramına ceza kanunlarında yer verilmesi hâli çok farklı şekillerde ortaya çıkabileceğinden bu kavramın kapsamına giren tüm nesnelerin kanun koyucu tarafından önceden belirlenmesi ve tek tek sayılması zorunluluğundan söz edilemez.

36. Ayrıca kurallarda silah olabilecek nesnelerin sayma yoluyla belirtilmemesi kanun yapma tekniğinin doğasından da kaynaklanmaktadır. Kanun hükümlerinin genel ve soyut olması, somut olayın özelliğine göre değişebilecek tüm çözümleri kuralın bünyesinde barındırma, bir başka ifadeyle kuralın amaca uygun sonuca ulaştıracak herhangi bir çözümü dışlamasını önleme ihtiyacından ileri gelmektedir.

37. Bu itibarla suç veya kabahat olarak düzenlenen fiilin, farklı nesnelerle veya hareket biçimleriyle işlenebileceği gözetildiğinde kanun koyucu tarafından hangi eşyanın silah sayılması gerektiği yönünde doğrudan bir belirleme yapmaması söz konusu kavramın yer aldığı ceza normlarının belirsizliği sonucunu ortaya çıkarmamaktadır. Kanun'da belirli ölçütler öngörülerek nesnelerin silah olarak belirlenebilmesine imkân tanınması ve silah kullanılarak işlenen eylemlere bağlanan yaptırımın ne olduğunun belirli bir açıklık ve kesinlikte öngörülebilmesi kanunilik ilkesinin sağlanması bakımından yeterlidir.

38. Bununla birlikte hâkim somut olayın koşullarında değerlendirme yaparak suçta kullanıldığı iddia edilen eşyanın silah niteliğinde olup olmadığını 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 63. maddesinin (1) numaralı fıkrası kapsamında *genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukukî bilgiyle* değerlendirecek, teknik bilgi ve uzmanlığı gerektiren durumlarda bilirkişi görüşüne başvurabilecektir.

39. Bu itibarla kurallarda silah deyiminden ne anlaşılması gerektiği ile ilgili olarak yapılan düzenlemelerin kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında olduğu, söz konusu düzenlemelerde yer verilen ölçütlere göre suçla ilgili olduğu iddia edilen eşyanın silah olup olmadığının her bir olayın koşullarına göre yargı makamlarınca tespit edilebileceği, silah deyimini içeren kanunlarda bu neviden nesnelerin kullanımı suçun unsuru, ağırlaştırıcı nedeni veya nitelikli hâli olarak düzenlenmek suretiyle bunlara ilişkin yaptırımın da belirlendiği gözetildiğinde kurallarda suç ve cezaların kanuniliği ilkesine aykırı bir yön bulunmamaktadır.

40. Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 38. maddesine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralların Anayasa'nın 2., 13., 17. ve 19. maddelerine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 38. maddesi yönünden yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 2., 13., 17. ve 19. maddeleri yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

2. Kanun'un 86. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının Birinci Cümlesinin, (3) Numaralı Fıkrasının (e) Bendinin ve 106. Maddesinin (2) Numaralı Fıkrasının (a) Bendinin İncelenmesi

41. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kurallar, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 38. maddesi yönünden de incelenmiştir.

42. Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması ve tehdit suçunun silahla işlenmesi hâlinde uygulanacak temel cezanın alt ve üst sınırını belirleyen itiraz konusu kurallar ile kasten yaralama suçunun silahla işlenmesi hâlinde verilecek cezanın yarı oranında artırılacağını düzenleyen itiraz konusu kuralın şekli anlamda bir kanun hükmü olduğu ve erişilebilir nitelikte olduğu hususunda bir tereddüt bulunmamaktadır. Ayrıca kurallarda düzenlenen fiillerin gerçekleşmesi durumunda temel cezanın belirlenmesinde alt ve üst sınırların açıkça gösterildiği gözetildiğinde kuralların açık, anlaşılır ve sınırlarının belirli olduğu, yaptırımlarının öngörülebilir olduğu, bu kapsamda kuralların kanunilik şartını taşıdığı anlaşılmaktadır.

43. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kişinin yaşam hakkı ile maddi ve manevi varlığını koruma hakkı, birbirleriyle sıkı bağlantıları olan, devredilmez ve vazgeçilmez haklardan olup devletin bu konuda pozitif ve negatif yükümlülükleri bulunmaktadır. Bu bağlamda negatif yükümlülük devletin hiçbir bireyin yaşamına hukuka aykırı olarak son vermemesi, pozitif yükümlülük ise devletin tüm bireylerin yaşam hakkını gerek kamusal makamların gerekse diğer bireylerin ya da kişinin kendisinin eylemlerinden kaynaklanabilecek risklere karşı koruması şeklinde ortaya çıkmaktadır (*Cemil Danışman*, [1. B.], B. No: 2013/6319, 16/7/2014, § 42).

44. Devletin yaşam hakkı ile kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı kapsamında sahip olduğu pozitif yükümlülüklerin usule ilişkin yönü bulunmaktadır. Söz konusu usul yükümlülüğü çerçevesinde devlet, vücut bütünlüğüne yönelik müdahalelerin sorumluları ile her türlü fiziksel ve ruhsal saldırı olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili resmî bir soruşturma yürütmek durumundadır. Bu tarz bir soruşturmanın temel amacı, yaşam hakkı ile maddi ve manevi varlığın korunması hakkını koruyan hukukun etkin bir şekilde uygulanmasını güvenceye almak ve kamu görevlilerinin ya da kurumlarının karıştığı olaylarda, bunların sorumlulukları altında meydana gelen ölümler için hesap vermelerini sağlamaktır (bazı farklarla birlikte bkz. *Nail Artuç*, [1. B.], B. No: 2013/2839, 3/4/2014, § 36). Bu bir sonuç yükümlülüğü olmayıp uygun araçların kullanılması yükümlülüğüdür. Dolayısıyla bu kapsamda açılmış olan tüm davaların mahkûmiyetle ya da belirli bir ceza kararıyla sonuçlanması zorunluluğu bulunmamaktadır (*Cezmi Demir ve diğerleri*, [1. B.], B. No: 2013/293, 17/7/2014, § 127; *Süleyman Demirbaş*, [1. B.], B. No: 2014/1549, 13/7/2016, §§ 34, 35).

45. Ceza soruşturması yürütülmesinin anayasal olarak zorunlu olduğu ya da kanun koyucunun bir fiili suç olarak öngördüğü hâllerde usul yükümlülüğünün bir unsuru olarak sorumlulara fiilleriyle orantılı cezaların verilmesi ve mağdur açısından da uygun giderimin sağlanması gerekir (bazı farklarla birlikte bkz. *Şenol Gürkan*, [1. B.], B. No: 2013/2438, 9/9/2015, § 105). İşlenen suç ile verilen cezalar arasında orantısızlık olması ya da suç konusu fiile hiç ceza verilmemesi durumunda bu tür eylemlerin önlenmesini sağlayabilecek caydırıcı etkinin ortaya konulmaması, böylelikle kişilerin fiziksel ve ruhsal bütünlüklerinin idari ve yasal mevzuat aracılığıyla korunması hususundaki pozitif yükümlülüğün yerine getirilememesi sonucu ortaya çıkabilir (*Süleyman Deveci*, [1. B.], B. No: 2013/3017, 16/12/2015, § 102).

46. 5237 sayılı Kanun'un 86. maddesinin itiraz konusu (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması hâlinde mağdurun şikâyeti üzerine verilecek cezanın dört aydan

bir yıla kadar hapis veya adli para cezası olduğu düzenlenmiş, (3) numaralı fıkrasının itiraz konusu (e) bendinde ise anılan suçun silahla işlenmesi hâlinde şikâyet aranmaksızın verilecek cezanın yarı oranında artırılması öngörülmüştür. Söz konusu suçun silahla işlenmesinin nitelikli hâl olarak belirlenmesi, silahın suç işlemeyi kolaylaştırması ve mağdur üzerindeki korkunun şiddetini artırması düşüncesine dayanmaktadır.

47. Anılan Kanun'un 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının itiraz konusu (a) bendinde ise tehdit suçunun silahla işlenmesi hâlinde, fail hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağı belirtilmiştir. Burada da tehdit suçunun işlenmesini kolaylaştırması ve tehdidin korkutma gücünü artırması nedeniyle söz konusu suçun silahla işlenmesi nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir.

48. Dolayısıyla kanun koyucunun etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğü kapsamında vücut bütünlüğünün bozulmasına yol açabilecek nitelikteki kasıtlı fiiller ile bireyin maddi ve manevi varlığının bir parçası olan fiziksel ve zihinsel bütünlüğüne yönelik saldırıların suç olarak düzenlediği anlaşılmaktadır. Bununla birlikte kurallarda öngörülen cezaların yaşam hakkı ile kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkını ihlal edecek mahiyetteki kasıtlı fiillerin işlenmesini önleyecek bir niteliğe sahip olup olmadığının değerlendirilmesi gerekir.

49. Söz konusu değerlendirme yapılırken Anayasa'nın 2. maddesinde güvence altına alınan hukuk devleti ilkesine göre kurallarda devletin suç olarak belirlediği fiiller için öngördüğü cezalar bakımından ölçülülük ilkesine herhangi bir aykırılık bulunup bulunmadığının tespit edilmesi gerekir. Zira bu tespit, devletin Anayasa'nın 17. maddesinden kaynaklanan pozitif yükümlülüğüne aykırılığın belirlenmesinde oldukça önem arz etmektedir.

50. Kurallar kapsamında düzenlenen yaralama ve tehdit suçları için öngörülen ceza miktarları dikkate alındığında suçların nitelikli hâllerinin temel cezalardan az olmayacak şekilde belirlenmesinin, yaşam hakkı ile kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkının kasten işlenen fiillere karşı korunması bakımından caydırıcı bir etkiye sahip olmadığı söylenemez.

51. Öte yandan Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

52. Hukuk devletinde, suç ve suçlulukla mücadele amacıyla, ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirlerine ilişkin düzenlemeler, devletin ceza siyasetinin de bir gereği olarak Anayasa'nın konuya ilişkin hükümleri başta olmak üzere suçların niteliği, işlenme biçimi, içerik ve yoğunluğu, kamu düzenini ihlal derecesi, cezaların caydırıcılığı, ülkenin sosyal, kültürel yapısı, etik değerleri ve ekonomik hayatın ihtiyaçları gözönüne alınarak belirlenir. Kanun koyucu, cezalandırma yetkisini kullanırken toplumda hangi eylemlerin suç sayılacağı, bunun hangi tür ve ölçüdeki ceza yaptırımı ile karşılanacağı, nelerin ağırlaştırıcı veya hafifletici sebep olarak kabul edileceği ve ceza sistemini tamamlayan müesseselerin nelerden ibaret olacağı hususlarında takdir yetkisine sahiptir (AYM, E.2023/106, K.2023/205, 30/11/2023, § 25).

53. Kanun koyucu söz konusu yetkiyi kullanırken suç ve ceza arasındaki adil dengenin korunması, öngörülen yaptırımın cezalandırmada güdülen amacı gerçekleştirmeye elverişli olması ve insanlık haysiyetine aykırı olmaması gibi hususları da gözetmesi gerekir (AYM, E.2016/16, K.2016/37, 5/5/2016, § 7). Cezalandırmada amacın belirlenmesi, bir fiil karşılığında öngörülecek yaptırımın tespiti bakımından da önem taşımaktadır.

54. Bununla birlikte sadece suçun temel şeklini esas alarak ve suçun temel şekli için öngörülen ceza miktarlarını suçun nitelikli hâlleri kıyaslayarak suçlar ve cezalar arasında adil denge bulunup bulunmadığı konusunda bir karar vermek, sorunu tek yönlü ya da eksik olarak ele almak anlamına gelir. Bu nedenle suç ve ceza arasında adalete uygun bir oranın bulunup bulunmadığının tespitinde ceza miktarlarının kıyaslanması değil, o suçun toplumda yarattığı infial ve etki, kişiler üzerinde oluşturduğu tehlike, zarar görenin kişiliği ile ona verilen zararın azlığı veya çokluğu, işlenme oranındaki azalma veya artış gibi faktörlerin de dikkate alınması gerekir (AYM, E.2016/25, K.2016/186, 14/12/2016, § 9).

55. İtiraz konusu kurallar kapsamında kasten yaralama ve tehdit suçlarında korunan hukuki değerın yaşam hakkı ile kişinin maddi ve manevi varlığı olduğu açıktır. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınmış kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı ve yaşam hakkı bağlamında kişilerin vücut bütünlüğü ile maddi ve manevi varlığını korumak amacıyla kasıtlı fiillerin suç olarak öngörülmesi kanun koyucunun takdir yetkisi içindedir.

56. Kanun koyucu, takdir yetkisi kapsamındaki düzenlemeleri yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereğı olan ölçünlük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* getirilen kuralın ulaşılmak istenen amaç için elverişli olmasını, *gereklilik* getirilen kuralın ulaşılmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, *orantılılık* ise getirilen kural ile ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Bir kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında ölçünlük ilkesi gereğince makul bir dengenin bulunması zorunludur.

57. Kanun'un 86. maddesinin (2) numaralı fıkrası kapsamındaki şikâyeteye bağlı suçun silahla işlenebilme kolaylığını da dikkate alan kanun koyucu, silahla işlenen bu suçun şikâyet aranmaksızın takip edilmesini ve verilecek cezanın yarı oranında artırılmasını öngörmüştür. 106. maddenin gerekçesinde, tehdit suçunda kişilerin huzur ve sükûnu ile karar verme ve hareket etme özgürlüğü korunarak kişilerde güvensizlik duygusunun meydana gelmesinin engellendiğı, suçun daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hâllerinde ise tehdidin kapsadığı korkutma gücünün ağırlığı ve yoğunluğu nedeniyle mağdurda ciddi kaygıların meydana geldiğı ve suçun silahla işlenmesi hâlinde meydana gelen korkunun çok daha yoğun ve kolay olacağı belirtilmiştir. Dolayısıyla kuralların basit ve nitelikli hâli için öngörülen cezaların kişilerin vücut bütünlüğü ile maddi ve manevi varlığının korunması amacı bakımından elverişli ve gerekli olmadığı söylenemez.

58. Ölçünlük incelemesinde son olarak kurallarda öngörülen yaptırım ile ulaşılmak istenen meşru amaç arasındaki makul dengeyi ifade eden orantılılık ilkesine dikkat edilmesi gerekir. Bu bağlamda cezanın orantılılığı kusur ilkesi çerçevesinde değerlendirilmelidir. Anayasa'nın 38. maddesinde düzenlenen cezaların şahsiliğı ilkesiyle de bağlantılı olan kusur ilkesi, yaptırımın fiildeki haksızlık içeriğıyle orantılı olmasını gerektirmektedir. Bir fiil için öngörülecek yaptırımın azami sınırını failin kusuru belirlemektedir.

59. Basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek kasten yaralama suçunun şikâyeteye bağlı olmasını ve cezasının dört aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezası olmasını, silahla kasten yaralama suçunda şikâyet aranmaksızın verilecek cezanın yarı oranda artırılacağını, silahla tehdit suçunda ise cezanın iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası öngören kuralların suça konu fiiller ile cezalar arasında bulunması gereken adil dengeyi bozmadığı dolayısıyla kuralların orantılılık ilkesine aykırı olmadığı anlaşılmaktadır.

60. Nitekim somut olarak temel cezanın belirlenmesi aşamasında, kasıtlı suçlarda 61. maddenin (1) numaralı fıkrasında yer alan suçun işleniş biçimi, işlendiğı zaman ve yer, suç konusunun önem ve değeri ile meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığı da gözetilecektir. Kanun

koyucu bu suretle tespit edilecek cezanın 3. maddenin (1) numaralı fıkrasına göre fiilin ağırlığıyla da orantılı olması gerektiğini hüküm altına almıştır. Bu nedenle temel cezanın belirlenmesinde suça konu eylem nedeniyle meydana gelen zararın yanında anılan diğer unsurların da dikkate alınması gerekmektedir.

61. İtiraz konusu kurallar kapsamında işlenen suçlar sebebiyle meydana gelen zararın ağırlığına göre faile verilecek cezanın alt sınırından uzaklaştırılması da mümkündür. Ayrıca kanun koyucu 86. maddenin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde ve 106. maddenin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde basamaklı bir ceza öngörmüştür. Böylece belirlenen cezanın faile göre bireyselleştirilmesine ve hakkaniyete uygun bir ceza belirlenmesine imkân tanıdığı anlaşılmaktadır. Başka bir ifadeyle kurallarda düzenlenen suçlar için öngörülen cezaların alt ve üst sınırları ile ayrıca yaralama suçu için seçimlik ceza öngörüldüğü gözetildiğinde kuralların somut olayın koşullarında hakkaniyete ve adalete uygun karar verilmesini sağlayacak nitelikte oldukları açıktır.

62. Bu itibarla kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında düzenlediği ve ölçülülük ilkesine aykırı olmadığı anlaşılan kurallarda hukuk devleti ve suç ve cezaların kanuniliği ilkelerine aykırılık bulunmadığı gibi kuralların devletin Anayasa'nın 17. maddesinden kaynaklanan pozitif yükümlülüğüyle çelişen bir yönü bulunmamaktadır.

63. Öte yandan itiraz başvurusunda bulunan mahkemece basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde silahla yaralama suçu ile silahla tehdit suçu için öngörülen cezaların miktarları itibarıyla adalet ve hakkaniyete aykırı sonuçlar doğurduğu ileri sürülmüş ise de itiraz konusu kurallarda öngörülen suçların koruduğu hukuki değerler ile niteliklerinin farklılığı gözönüne alındığında söz konusu suçlar için verilecek cezaları belirlemenin kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında olduğu, söz konusu suçların ceza miktarlarının birbiriyle karşılaştırılması suretiyle anayasal denetimin yapılamayacağı anlaşılmaktadır.

64. Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 2., 17. ve 38. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralların Anayasa'nın 13. ve 19. maddelerine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 2., 17. ve 38. maddeleri yönünden yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 13. ve 19. maddeleri yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

IV. HÜKÜM

26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun;

A. 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (f) bendinin (1), (3) ve (4) numaralı alt bentlerinin,

B. 86. maddesine 31/3/2005 tarihli ve 5328 sayılı Kanun'un 4. maddesiyle eklenen (2) numaralı fıkranın birinci cümlesinin,

C. 86. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (e) bendinin,

Ç. 106. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin,

Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve itirazın REDDİNE 3/6/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Esas Sayısı : 2025/8
Karar Sayısı : 2025/125

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI